MARELE DIG AL INIMILOR ȘI VOINȚELOR FERME ÎNVINGE VRĂJMĂȘIA APELOR

DEJ

NIMENI NU ESTE SINGUR...

...Merg însoțit, prin orașul Dej, spre cartierul „Alexandru Ioan Cuza", și un om, cam de vreo 50 de ani, mă oprește, întrebîndu-mă dacă n-am văzut pe undeva, oprită în nămol, o ladă așa-ș-așa, pe care i-au luat-o apele, lada cu haine a familiei sale. De o parte și de alta a Someșului, o mare de nămol, locuințe măcinate și zeci de locuri în care cetățenii își amintesc că pînă acum cîteva zile existaseră case. O semănătoare metalică, furată de ape, nu se știe de la cîți kilometri, zace undeva, după ce fusese, probabil, cîteva zile jucăria valurilor. O mașină Dacia, smulsă de torenți din fața unei stații de benzină, stă cu roțile înfundate în fața scheletului unei locuințe.

Bilanțul după acest război al apelor în municipiul Dej și în comunele subordonate: **1 114 FAMILII SINISTRATE, ADICA APROXIMATIV 5 100 OAMENI; 141 FAMILII CU LOCUINȚELE ȘI AVUTUL DISTRUSE ÎN TOTALITATE.**

Eroi cunoscuți și necunoscuți

Sîmbătă 9 mai, locotenent-colonelul Mihai Delegeanu era supus unei intervenții chirurgicale. Peste trei zile simțul datoriei îl obligă să iasă din spital cu plaga necicatrizată. De atunci pînă azi conduce o echipă de salvare și intervenție formată din ostași. Miercuri 13 mai, el avea să scoată, din mijlocul valurilor turbate, împreună cu subordonații săi, 300 de naufragiați. A doua zi, încă o sută. Căzut în apă, la un moment dat și prins de viitură sub o insulă, a trebuit să fie el însuși salvat de la înec. Incizia operației nu s-a cicatrizat nici pînă azi, dar urmările calamității sînt atît de vii încît Mihai Delegeanu n-are timp să se gîndească la pericolul unei fistule. În cartierul Kogălniceanu, echipa de intervenție, condusă de maiorul Grigore Giurebe, a salvat, la rîndul ei, cu șalupele, vreo sută de oameni refugiați pe acoperișuri. Dar interlocutorii mei sînt plini de admirație pentru un maior căruia nu-i cunosc numele, comandantul grupei de „helicopteriști", care a făcut — după spusele lor — minuni de acrobație, ca să smulgă oamenii din ghearele morții. O singură femeie n-a putut fi salvată. O femeie agățată, timp de 9 ore pe un stîlp de care helicopterul nu se putea apropia din cauza unor plopi situați în apropiere. După 9 ore, valurile aveau să doboare stîlpul și să-l ia împreună cu victima...

Spitalul orășenesc a fost înecat. Directorul unității dr. Pompiliu Baloescu, împreună cu adjunctul său, dr. Liviu Pop, îmi relatează cum s-a compensat lipsa funcționalității spitalului. Organizînd, în localul policlinicii și al unor circumscripții, servicii complexe, cu orar de zi și de noapte, întărind stația de salvare, improvizînd o casă de nașteri, expediind bolnavii sau accidentații, cu un grad mai mare de gravitate, la unitățile din Gherla și Cluj, după aplicarea primului ajutor. Materiale dezinfectante și medicamentele au sosit rapid și în cantități îndestulătoare. În satele inaccesibile, Aviasan-ul a parașutat cele necesare. Peste 3 000 de oameni au fost vaccinați. În prezent, secțiile spitalului sînt supuse unui riguros proces de reamenajare. Analizele apei oferă date ameliorate. Zilnic Clujul trimite, spre Dej, convoaie de cisterne cu apă potabilă.

În punctul maxim al dramei, ca și acum în zilele de intensă activitate pentru combaterea urmărilor calamității aprovizionarea populației a fost și este ireproșabilă. Aceasta și multe alte acțiuni indicative exprimă solidaritatea oamenilor loviți și, mai ales, sentimentul comunității întregului nostru popor, atît de sensibil și de strîns unit în timpul oricărei încercări.

Cînd va mai alerga o minge?

Din frumoasele baze sportive ale orașului n-a mai rămas aproape nimic. Stadionul asociației Unirea, cu gardurile și vestiarele devastate de puhoaie, e acoperit de un strat milos de aproape jumătate de metru. Echipamentul a fost cărat de valuri. Cine știe cîte luni de-acum înainte aici nu va mai răsuna glasul mingilor de tot felul!? Terenurile de handbal, volei, și baschet ale liceului „Andrei Mureșanu" au fost și ele maltratate de furia lichidă. La școala generală, situația e identică. Sălile de gimnastică au devenit niște vane pline cu apă pînă aproape la jumătate. Un singur teren, pe care se poate juca handbal, volei sau baschet, a scăpat teafăr și pe el se vor organiza în curînd competiții în beneficiul sinistraților. Gheorghe Gherase, președintele C.M.E.F.S., îmi zice că toți sportivii orașului lucrează și vor lucra pentru atenuarea degradărilor și recuperarea locurilor de antrenament și competiții. Silviu Andru, președintele secției de fotbal Unirea, ca și Cornel Pop, secretarul asociației, ne roagă să inserăm în ziar apelul lor către toate cluburile cu bună stare, pentru ajutor în echipament sportiv. Ei au și expediat asemenea rugăminți scrise către opt cluburi din prima divizie națională de fotbal. Sîntem siguri că li se va răspunde.

Toate eforturile pentru refacere

Refacerea capacităților de producție ale întreprinderilor avariate a fost una din principalele direcții de inițiativă și acțiune ale comandamentului local. Gheorghe Rada secretarul cu probleme economice, ne spune — cu o evidentă tristețe — date amănunțite despre starea de ultimă oră a fiecărei unități de producție. Peste 3 000 de oameni — militari, muncitori de la C.A.P.-urile învecinate, elevi și studenți din orașul Cluj — dau ajutor salariaților întreprinderilor avariate, pentru reparații și punere în funcțiune. Deocamdată, doar Fabrica de produse refractare, întreprinderea „11 Iunie", salina Ocna Mureșului și, parțial, întreprinderea „Bobîlna" nu au început fluxul producției. Dar zilele următoare vor aduce și aici demarajul așteptat. Țara întreagă are grijă de fiecare dintre localitățile lovite de stihia apelor dezlănțuite. Pe drumurile către Dej, de pildă, au trecut, în aceste zile, camioane cu alimente și îmbrăcăminte donate de către cooperatorii din comunele Mociu și Apahida (jud. Cluj), Institutul de fizică atomică din București, Uzinele mecanice „16 Februarie" din Cluj și I.C.A.P. Ilfov. Concetățenii nesinistrați au început să doneze și ei. În contul special 2 000 au apărut primele sume. Aproape 1 300 de persoane primesc zilnic, gratuit, masa, aici în oraș. Astăzi 35 de familii sinistrate gradul I au primit 20 de apartamente noi. Un bloc de încă 20 de apartamente va fi repartizat peste cîteva zile. Numeroși cetățeni își pun, cu nobilă simplitate, casele la dispoziția celor ce le-au pierdut. Nimeni nu se simte singur. Compasiunea și grija tuturor pentru cei loviți sînt un tonic moral de extremă eficacitate.

Biletele de tren pe care mi le întinde casierița, în gara Dej, sînt jilave, semn că și clădirea gării a fost încinsă cu un brîu de apă. În trenul de întoarcere, o profesoară căreia nu-i știu numele, fapt ce conferă cazului o comentare de simbol (profesoară la o școală dintr-o comună învecinată Dejului, unde ajunge zilnic sculîndu-se la 3 și jumătate dimineața, ca să plece din Cluj cu trenul; iar la întoarcere face gospodărie, locuind doar cu soțul ei, student, și neavînd ajutoare) ne-a spus, în legătură cu drama Dejului, care-i era cunoscută: „M-am gîndit și am hotărît să iau acasă, pentru o vreme, un copilaș de vreo 4—5 ani de la una din familiile „dezmoștenite" de apă". Cinste nobleței acestei necunoscute, o noblețe pe care o simt invadînd atîtea priviri, gesturi și strădanii ale omului nostru, erou anonim.

Romulus BALABAN

Duminică sportivă în parcul Dinamo

Cluburile bucureștene Dinamo și Rapid organizează duminică 24 mai, în parcul Dinamo din șos. Ștefan cel Mare, o manifestare sportivă cu un bogat și variat program. În program au fost incluse întreceri de cartinguri, de haltere, meciuri de handbal și de fotbal.

Iată programul: Stadionul central, ora 9,30: „Se întrec curajoșii" (concurs de cartinguri); ora 10: Dinamo București — Flacăra roșie (fotbal, campionat de copii); ora 11: Dinamo București — Rapid (fotbal, echipele divizionare A) — în pauză finala concursului de cartinguri: Terenul de handbal, ora 10: Dinamo București — Rafinăria Teleajen și Steaua București — Politehnica Timișoara (meciuri din campionatul diviziei A la handbal); Sala de sporturi, ora 10: „Cupa Dinamo" la haltere (participă cei mai buni halterofili ai cluburilor bucureștene).

Intrarea generală 5 lei. Toate fondurile realizate vor fi donate familiilor din județele calamitate.

Lupta se duce zi și noapte!

(Urmare din pag. 1)

departe, la Galați, te credeai pe altă planetă...

Peste aproximativ 18 ore, prin aceleași locuri străbătute cu trenul, după ruperea digului de la Barboși... Cu tot eroismul oamenilor, digul a cedat. Multe case din Barboși — din care locatarii au fost salvați cu maximă operativitate de militari și feroviști, nu se mai vedeau...

Un acoperiș, ici-colo, cîte o prăjină cu coteț de porumbei în vîrf (singurele spații... locuite), berze pe hornuri...

...Coliba de lîngă terasament nu mai era.

În acest tablou deprimant, curajul, oricît de curios ar părea, l-am zărit în primul rînd în ochii sinistraților, mulți dintre ei mutați cu mobile și lucruri în vagoane puse la dispoziție de Direcția regională C.F.R. Galați. Este într-adevăr nespus de impresionant să vezi cum oameni crunt loviți de urgia naturii nu rostesc un cuvînt de lamentare, nu se plîng în nici un fel.

Da, forța morală a oamenilor din aceste locuri și-a găsit în ultimele zile zeci de feluri de exprimare. La Fundenii Vechi, de pildă, ca să dau doar unul din multele exemple cunoscute — trei săteni, Dragomir Gheorghe, Dragomir Toma și Nicolau Vasile, au înfruntat Siretul dezlănțuit cu o lotcă pescărească (de numai 13 crivace, cea mai mică barcă folosită aici), pornind să salveze doi bătrîni care se refugiaseră cu vaca lor pe un dîmb lîngă biserică.

În tot acest timp, Galațiul prin fața căruia defilează amenințătoare Dunărea, mai năvalnică și mai puternică ca niciodată, își construiește fortificații de cetate asediată. De la gara fluvială și pînă la stația de sortare a minereului (5,6 km) crește, oră de oră, un dig protector lung și impresionant ca un zid medieval.

RM. VÎLCEA

OLTUL SE RĂZVRĂTEȘTE...

Se pare că, pentru prima dată în milenara sa istorie, Oltul — atît de slăvit, ridicat de Octavian Goga la valoare de simbol — a devenit un dușman al celor ce-l adoră. Da, și Oltul, aidoma geamănului său, Mureșul, a început să-și umfle torentul, aruncîndu-se sălbatic peste albia sa.

Un prim contact cu acest rîu l-am luat marți dimineața, la Stoenești, de la fereastra acceleratului. Albia se întinsese mult, cuprinzînd întreaga luncă, dar nimic nu lăsa să i se întrevadă acea față congestionată și dezlănțuită, ca o Gorgonă, din dreptul satului Ionești. Matca lui — dacă se mai poate numi matcă de rîu o imensă întindere de apă de cîțiva kilometri — înghițise păduri și ogoare. Undeva, departe, în mijlocul acestei mări involburate, se afla, aidoma unei epave, un gigant escavator, ușor înclinat într-o rînă, cerșind — parcă — îndurare de undeva, din cerul acela negru ca un fund de tuci.

...Și satele trec prin fața privirilor, unul după altul, dar toate sînt pustii. Nici țipenie de om! Doar ici-colo, cîte o găină speriată, rotindu-și capul, mirată și ea de această liniște.

Oamenii se zăreau undeva departe, pe marginea apei, mișunînd ca niște furnici. Doar autocamioanele și tractoarele, cu remorcile lor, care cară — desigur — pămînt pentru consolidarea digurilor, se deosebeau în acest decor trist.

Cu cît ne apropiam de Rm. Vîlcea cerul începea să se lumineze. La Rîureni — acolo unde cu peste 120 de ani în urmă generalul Magheru își stabilise tabăra, pentru că avea în Olt un aliat de neprețuit — norii se risipiseră complet, iar soarele se arăta în toată splendoarea lui, asemenea unui trufaș senior din timpul lui Mircea. Nici n-ai zice că mai bine de o treime din țară a căzut pradă intemperiilor naturii în această primăvară!

Ajunși la punctul final al călătoriei noastre, am făcut primul drum la sediul Comandamentului județean de luptă împotriva inundațiilor. Tocmai se desfășura o ședință în care erau discutate noi și noi măsuri.

„Aici, la noi, mi s-a spus deocamdată e liniște. Ce măsuri s-au luat? Zonele care ar putea fi puse în pericol de furia Oltului au fost evacuate. Se construiesc diguri la Ostroveni și Bujoreni. Avem marele avantaj că inundația nu ne va lua prin surprindere, cum am aflat că s-a petrecut în alte părți. Vă rog să scrieți acolo, în ziarul dv., că toată suflarea omenească a județului participă la bararea drumului apelor și la campania de ajutorare a populației din regiunile sinistrate. Și sportivii iau parte activ în aceste momente grele la toate acțiunile. Dar, despre aportul lor puteți obține mai multe amănunte de la C.J.E.F.S.".

Am plecat mai departe și, iată-mă la sediul C.J.E.F.S., unde am întîlnit o veche cunoștință, pe prof. Nicolae Dinescu, vicepreședintele Consiliului, unul dintre marii animatori ai mișcării sportive vîlcene. Fire volubilă, prin excelență, profesorul era, de data aceasta, tăcut și îngîndurat. M-a supus unui adevărat interogatoriu, ca și cum aș fi venit direct din zonele sinistrate. Am reușit cu greu să inversez rolurile:

„Sute de tineri sportivi din orașul nostru și din județ, ne-a spus prof. Dinescu, **muncesc zi și noapte la consolidarea digului de la Ostroveni. Ei au participat activ la evacuarea depozitelor de materiale de pe malul Oltului și a populației din zonele amenințate de ape. C.J.E.F.S. Vîlcea a hotărît să organizeze numeroase manifestări sportive ale căror încasări să fie depuse în contul ajutorării sinistraților. Pînă la sfîrșitul lunii se vor organiza numeroase partide de fotbal, volei, handbal, demonstrații de box, judo și lupte".**

...La ora cînd transmit aceste rînduri, se pare că orașul nu se mai află în pericol. Dar se anunță că numeroase sate, în amonte și aval de Rm. Vîlcea, au fost inundate. Voi pleca în acea direcție...

Dan VLAD

CONSENSUL UNANIM AL SOLIDARITĂȚII

(Urmare din pag. 1)

versitatea Craiova — Dunărea Calafat.

● Duminică 24 mai, la Oradea, un cuplaj fotbalistic: în deschidere partida old-boys între arbitrii și antrenorii de fotbal din localitate iar în vedetă jocul Crișul — Olimpia din cadrul diviziei B, seria a II-a.

PROGRAMUL BRAȘOVENILOR

● Un program amplu își propun brașovenii. Clubul Dinamo va dona din veniturile personale ale membrilor săi suma de 50 000 lei și va organiza partide de fotbal, handbal și box. Clubul Tractorul participă cu o subvenție de 25 000 lei. Clubul Politehnica își propune organizarea unor turnee de baschet și fotbal.

AFLAM DE LA IAȘI...

Miercuri a avut loc ședința biroului C.J.E.F.S. Iași în care au fost analizate posibilitățile de contribuție la ajutorarea județelor sinistrate ale țării. S-a hotărît organizarea unor acțiuni sportive de mare amploare pe stadionul 23 August din localitate, la care să-și dea concursul toate unitățile de performanță din județ.

Cu același prilej, membrii biroului C.J.E.F.S. au decis să ofere salariul lor pe o lună pentru ajutorarea sinistraților, iar aparatul organului județean să contribuie lunar, cu o zi, pînă la sfîrșitul acestui an.

...ȘI DE LA REȘIȚA

Pe baza planului de acțiune inițiat de C.J.E.F.S. Caraș Severin, și în această parte a țării sportivii vin în sprijinul populației sinistrate. Astfel, fondurile realizate din întîlnirile de fotbal C.S.M. Reșița — Minerul Anina, Minerul Bocșa — Metalul Topleț și Victoria — C.F.R. Caransebeș au fost alocate acestui scop. De asemenea, la sfîrșitul săptămînii vor avea loc mai multe gale de box cu participarea pugiliștilor de la C.S.M., Școala sportivă Reșița și Tînărul Metalurgist Bocșa. În fabrici și uzine, sportivii sînt în primele rînduri pentru îndeplinirea planurilor și angajamentelor. Ei pot fi întîlniți în aceste zile la centrele de colectare a obiectelor pentru populația sinistrată. (PAUL BOCȘANU — corespondent).

CREȘTE „CONTUL 2000"

● În concursul de ciclism „Cupa F.R.C.", organizat la 24 mai 1970 pe velodromul Dinamo, la orele 10, toate încasările și baremurile arbitrilor se vor vira în „Contul 2 000".

● Clubul Constructorul din București donează echipament și materiale sportive în valoare de 25 000 lei organizațiilor sportive din regiunile sinistrate.

● Clubul Rapid din București donează materiale și echipament sportiv în valoare de 52 000 lei.

● Încasările jocului amical de fotbal Dinamo — Rapid, ce va avea loc la 24 mai pe stadionul Dinamo, la ora 11, se vor vira în „Contul 2 000", conform hotărîrii luate de conducerile celor două cluburi.

Frumosul gest al gimnastelor cehoslovace

Luînd cunoștință de marile calamități naturale abătute asupra unor județe ale patriei noastre și împărtășind durerea familiilor sinistrate, echipa feminină de gimnastică a Cehoslovaciei, prezentă la Cluj cu prilejul meciului cu selecționata similară a României, a anunțat municipalitatea orașului Cluj de hotărîrea sa de a veni în sprijinul celor greu încercați. Gimnastele, antrenorii, arbitrele și conducătorul delegației au cedat o parte din diurna loi oficială pe care au primit-o pe timpul șederii în România pentru fondurile de ajutorare a familiilor care au avut cel mai mult de suferit de pe urma inundațiilor.

Gestul sportivilor cehoslovaci a fost primit cu profundă recunoștință de spectatorii prezenți în sala sporturilor din Cluj

CONȘTIINȚĂ ȘI DEVOTAMENT

(Urmare din pag. 1)

schimbat. La fel și zgura de pe pista acoperită acum de o „glazură" cafenie, de circa 20 de centimetri.

În stînga, cochetul — pînă mai ieri — hotel al sportivilor arată ca un beci. I-a fost scos parchetul pe care apa de-o jumătate de metru, îl umflase, i s-au scos ferestrele, s-au răzuit pereții care sînt acum reci și plini de răni.

— Noroc că am salvat cazarmamentul! — exclamă un muncitor vrînd parcă să diminueze efectele catastrofei.

— Reușisem de cu ziuă să punem la adăpost tot echipamentul sportiv și întreg cazarmamentul hotelului — reia președintele C.J.E.F.S., tovarășul Mircea Biriș, însoțitorul nostru. **La ora 7, cînd s-a dat semnalul că viitura a ajuns la Deva și Mureșul își iese, furibund, din matcă, opt oameni au făcut, rapid, un ultim control al bazei sportive și au alergat să salveze sacoșele sportivilor craioveni** (n.n. prezenți la una din zonele campionatelor naționale de oină) **care nu se reîntorseseră de la masă. În 10 minute, apa a urcat vertiginos la un metru și jumătate, blocîndu-ne ieșirea. Ne-am strecurat în pod și de acolo am sărit în tribună, unde am rămas pînă la miezul nopții, cînd ne-a salvat o barcă** — își rememorează colocutorul nostru clipele acelea de maximă tensiune.

De 5 zile, activul C.J.E.F.S. și oamenii de la baza sportivă a Devei, cărora li s-au alăturat elevii Școlii profesionale de construcții și sportivii din oraș, lucrează intens la degajarea terenurilor, astfel ca, numai în două săptămîni, așa cum și-au propus ei, toată suprafața să poată fi redată activității competiționale.

— E o muncă grea și anevoioasă, care se cere însă împlinită repede, astfel ca viața să-și reia pulsul normal, ca nici activitatea sportivă să nu sufere — spuneau metodiștii sportivi ai Devei, întîlniți pe „șantier" la poalele Cetății, și, peste cuvintele lor — care exprimă conștiință și devotament — n-ar mai fi nimic de adăugat...

Un moment din demonstrația cicliștilor. Se pedalează „tare", în turnantă. Foto: V. BAGEAC

DÎRZENIA OMULUI CARE NU POATE FI ÎNFRÎNT

Furia apelor n-a atins Bucureștiul, doar ploile reci au spulberat străzile, cu neputință sfîrșită. Dar oamenii Capitalei au simțit cuțitul durerii înfipt în inimile lor, și-au strîns rîndurile, făcînd front comun în marea acțiune pentru ajutorarea familiilor sinistrate. 30.000 de cetățeni au ținut să onoreze cu mica lor contribuție manifestația sportivă desfășurată, ieri după amiază, pe stadionul Republicii, organizată în scopul strîngerii de fonduri destinate regiunilor calamitate.

Tribunele nu s-au umplut pînă la refuz, deși se vînduseră toate locurile. Nici nu puteau fi pline. Cei mai mulți dintre posesorii unui bilet lucrau la orele acelea într-un schimb suplimentar sau se îndreptau către centrele de colectare a îmbrăcăminții ori spre ghișeele C.E.C. Și totuși, într-un fel, ei erau acolo, întinzînd o mînă frățească peste furii și durere.

Au ținut să vină, totuși, peste 10 000 de spectatori. Am stat de vorbă în tribune cu cîțiva dintre ei. Li se citea pe față o hotărîre lăuntrică de a contribui la salvarea semenilor lor. Inginerul agronom Alexandru Popescu *ne-a spus:* „Am venit aici nu pentru a asista la spectacolul sportiv în sine, ci pentru că am simțit nevoia omenească ca după atîtea zile să văd și altceva. Să văd, poate, în angajarea fizică de pe teren o fărîmă din epuizanta încleștare a oamenilor cu apa și să mă simt aproape de ei". *Cuvinte asemănătoare am auzit și de la* Ion Cizmănaru, *salariat la uzina Electromagnetica, și de la* Constantin Predeșel, *de la uzina de mașini electrice, și de la încă mulți alții. Cuvintele izvorau din inimă, fierbinți și dîrze. Era dîrzenia caracteristică omului de pe pămînturile noastre care nu se vrea înfrînt de natură.*

Manifestația sportivă a avut un variat și atractiv program: meciul de fotbal feminin dintre Confecția și F.R.B., partida de olds-boys dintre Rapid și Progresul, probe de atletism și curse de ciclism, demonstrații de judo și gimnastică acrobatică, precum și disputa dintre fotbaliștii divizionarelor Steaua și Dinamo.

Fetele de la Confecția le-au întrecut pe cele de la F.R.B. Ne-am apropiat, după meci, de Irina Climovschi. *Oboseala era vădită.* „Mă gîndesc — *ne-a spus* — la nopțile și zilele nedormite ale altor sportivi în luptă cu stihiile și oboseala mea îmi pare nimic. Prezența aici, în această după amiază, e o parte din modesta contribuție pe care vreau s-o aduc familiilor celor loviți de năpastă". *În tăcerea colegelor ei de echipă am descifrat aceleași cuvinte nespuse. Ne-am îndepărtat, lăsîndu-le să treacă spre cabine.*

Vedetele de odinioară ale fotbalului — peste 50 — au fost și ele prezente. Nici nu puteau lipsi. Macri, Ozon, Oaidă, Caricaș, Ene II și alții au amintit măiestria lor de altădată. La 800 m plat a învins Cornelia Holub, de la Metalul. Tineri cicliști, judoka și grațioasele gimnaste au făcut demonstrații de înaltă virtuozitate. Atletele Cornelia Popescu și Virginia Bonci au trecut peste ștacheta înălțată la 1,79. La lumina reflectoarelor fotbaliștii de la Steaua și Dinamo caligrafiau pe gazon.

Partida derby a reuniunii, opunînd vechile rivale Dinamo și Steaua a dat cîștig de cauză, cu scorul de 1—0, celor dintîi. Dar cine s-a mai gîndit la învingători...

Stropi grei de ploaie au căzut peste stadion, dar nimeni nu și-a părăsit locul. Fiecare a crezut că este de datoria lui să rămînă acolo.

A. CALIN
Emanuel FANTANEANU

UN GÎND DE PE UN STADION...

Niciclnd natura n-a lovit mai dureros, nicicînd joaca ei n-a fost mai absurdă. Năpustindu-se cu toată forța ei distrugătoare asupra a ceea ce omul crease cu trudă, geloasă parcă pe mîna lui de gospodar, ea a uitat — sau n-a știut — pe semne cea mai însemnată calitate umană: solidaritatea. Lozinca „Toți pentru toți", aruncată peste întregul pămînt românesc, a devenit cuvînt de ordine. Printre cei chemați să lupte în această întrecere cu stihiile naturii, au fost și eroii stadioanelor și ai sălilor de sport. Aflăm zilnic despre tăria morală a sportivilor în aceste împrejurări, despre victoriile obținute de ei, victorii care au valoarea aurului.

Dar nu numai cei loviți direct participă la marea bătălie pentru refacere. Iată, aseară, pe Republicii, timp de cîteva ceasuri i-am putut urmări din nou pe cîțiva dintre sportivii noștri de frunte. Am văzut judokani, atleți, cicliști și, bineînțeles, fotbaliști. Și am văzut mii de oameni în tribune. Ochiul s-ar putea înșela privind peluzele aproape goale, dar participarea bucureștenilor la acest recital, MARE prin semnificația lui, a fost mult mai însemnată. Cei aflați la locul de muncă în după amiaza de ieri au ținut totuși să contribuie la ajutorarea regiunilor sinistrate — scopul organizării marii sărbători sportive. Și nu sînt puțini: 30 000 de oameni au vrut, parcă, să demonstreze ieri că nimic nu este mai puternic decît OMUL. Iar cei prezenți în tribune se făceau purtătorii de cuvînt ai tovarășilor lor absenți de pe stadion. Și, fie că se numeau Niculae Pîrvulescu de la U.M.E., Tudor Goia, student la Construcții sau locotenent colonel Marian Georgescu, sau oricare altfel, toți, dar absolut toți, erau convinși că spectacolul sportiv a fost mai frumos ca oricînd. Erau puțin triști spunînd acestea și gîndindu-se la sinistrați. Dar viața trebuie să-și urmeze cursul! Și obișnuiții spectatori ai stadioanelor nu s-au dezmințit, aplaudînd și susținîndu-și favoriții mai mult ca oricînd.

Seara, în toate colțurile stadionului s-au aprins torțe, unindu-și flacăra într-una singură, ridicată sus pe culmile cele mai înalte ale edificiului uman. Și toți cei prezenți ieri pe stadionul Republicii, avîndu-i amfitrioni pe admirabilii noștri sportivi, au semnat cu emoții și pioșenie în josul unui poem nesfîrșit denumit OM. Omul care cunoaște loviturile rele ce-l pot lovi, dar niciodată nu-l pot înfrînge!

Geo RAETKY